

STUDIJSKA
KNJIŽNICA
V CELJU

Celje - SKLADIŠČE
D-Per

249/1966

COBISS •

Leto 10 — Številka 3

Liboje, maj — junij 1966

LIBOJE Keramičan

OSREDNJA KNJ. CELJE

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE - CELJE

1815

1965

DELOVNEMU KOLEKTIVU KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE K 150-LETNICI OBSTOJA

Malo je delovnih kolektivov, ki bi lahko praznovali tako visok jubilej kot ga lahko praznuje vaš delovni kolektiv, ki je sicer geografsko odmaknjen od središča, vendar imenovan zibelka žalske industrije.

Začetki vašega podjetja se pojavljajo konec 18. stoletja z raznim asortimanom proizvodnje od galuna, stekla do današnje proizvodnje keramike. Na sam razvoj in asortiman vašega podjetja so bistveno vplivale surovine, ki so se nahajale na vašem področju: od vode za pogon kremenčevih mlinov, premoga, pa do gline.

Kljub mnogim osnovnim pogojem, ki ste jih imeli, pa niti v stari Jugoslaviji, niti po osvoboditvi — v času administrativnega socializma, niste mogli hitreje napredovati. Dokaz za trditve je to, da je bilo v podjetju leta 1950 zaposlenih 258 ljudi s proizvodnjo 1096 ton keramike. Če sedaj pomislimo, da je podjetje takrat obstajalo 140 let, potem moramo beležiti takratni razvoj kot počasen.

Z letom 1950 je usoda podjetja s sistemom delavskega in družbenega upravljanja prešla v vaše roke. Povečala se je skrb za razvoj, izvršili ste modernizacijo, povečal se je delovni elan in delovna zavest, k čemu je mnogo pripomogla naša narodnoosvobodilna borba in ljudska revolucija. Svoj pečat k vsem te spremembam pa je dal naš notranji revolucionarni sistem. Sam sistem vas še ni rešil vseh težav, sprožil pa

je veliko energije, s katero ste reševali velikanske težave. Začeli ste borbo za boljšo kvaliteto, osvajali ste tržišča, obnavljali strojne naprave in peči, dokler niste v letu 1956 beležili že večje rezultate. V tem letu ste imeli že zaposlenih 422 ljudi, ki so proizvedli 1326 ton keramike z 266 milijoni celotnega dohodka.

Tudi s temi uspehi niste bili zadovoljni. Zavedali ste se, da mora podjetje še hitreje napredovati, zato mnogi vaši napor, za rekonstrukcijo strugarne, za urejanje notranjega transporta, novih peči, za izboljševanje delovnih pogojev in vse večja skrb za delovnega človeka; sprememba same strukture strokovnosti pa je ustvarila pogoje za še hitrejši razvoj. Prav tega ste dosegli v zadnjih letih. S 540 zaposlenimi ste dosegli rekordno proizvodnjo 2079 ton in skoraj milijardo celotnega dohodka. To je vsekakor velik uspeh, katerega ne bi bilo mogoče doseči brez iniciative in sodelovanja vseh vas, delovnih ljudi. Tudi v bodočnost lahko zrete z zaupanjem. Sam naš družbeni sistem, sistem delavskega samoupravljanja, delovna in socialistična zavest, enotnost vašega delovnega kolektiva, zagretost za reševanje vseh problemov, šili vse težave, ki so pred vami. Gospodarsko-družbena reforma, je nakazala bolj odkrito smer razvoja, resnično rentabilnost in dala podudarka na še večjo samostojnost.

Zato je z začetkom izvajanja reforme usoda podjetja še bolj v vaših rokah. Mislimo boste morali na tako proizvodnjo, ki jo boste mogli prodati tako doma, kot na svetovnem trgu. Nenehno boste morali osvajati takšno tehnologijo, ki vam bo dala dobro kvaliteto ob nizkih stroških proizvodnje, vam pa omogočila aktivnejše vključevanje v mednarodno delitev dela, kot je to bilo dosedaj. Prav to pa bo ustvarilo pogoje za večji dohodek naše družbe, gospodarske organizacije, kakor tudi vas zaposlenih v kolektivu.

Prav s tem pa tudi izpolnjujemo tisto, za kar se je naš delavski razred boril vse od svojega nastanka, za kar so se borili naši narodi v narodnoosvobodilni borbi in ljudski revoluciji in za kar se borimo z ustvaritvijo intencij gospodarske reforme, to pa je nov napreden družbeni red, ki bo pravičen, v katerem bo vsak svoboden in v katerem bo mogoče ustvariti take ekonomske pogoje, ki bodo omogočili človeku živeti človeka vredno življenje.

Prav z željo, da bi vse to ustvarili in da bi k temu tudi vaš delovni kolektiv čimveč prispeval, se vam za dosedanje napore zahvaljujem, k doseženim uspehom in k vašemu prazniku pa iskreno čestitam.

PREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBCINE ŽALEC
Joško Rozman

NEKAJ MISLI O NAŠI PERSPEKTIVI

150 let keramike v Libojah je za nami. Ali je lahko še večji dokaz trdoživosti, kot je tako visoka obletnica? Verjetno da ne, saj so le redka podjetja, ne samo pri nas, temveč tudi v svetu, ki se lahko ponašajo s takšnim jubilejem, kot naša tovarna.

Ponosni smo na to našo tradicijo, vendar je razumljivo, da so naše oči uprte bolj v prihodnost, kot v preteklost. Dajanje prognoz v dobi, ko vlada ne samo pri nas, temveč v celnem svetu izredno velika dinamika, je zelo delikatno. Vkljub temu poizkušajmo vsaj v grobih črtah predvideti, kakšne so možnosti za razvoj našega podjetja v naslednjih letih.

Prednačrt družbenega plana razvoja Jugoslavije do leta 1970 daje

panogi proizvodnje nekovin, v katero spada tudi naša dejavnost, pomembno mesto. Ta pomembnost je v tem, da je stopnja rasti proizvodnje znatno nad povprečjem rasti ostale industrijske proizvodnje. Avtorji osnutka takšen razvoj panoge nekovin opravičujejo s tem, da ima ta panoga celo vrsto komparativnih prednosti, katere opravičujejo tak razvoj. Naše podjetje ima možnost, da tako predvidenemu razvoju uspešno sledi in da zagotovi povprečno rast fizičnega obsega proizvodnje za ca. 5 odstotkov in vrednostnega obsega pri stalnih cenah za ca. 8 odstotkov letno. Veliko razliko med fizičnim in vrednostnim obsegom proizvodnje utemeljujemo s tem, da mora biti težišče vse naše dejavnosti v bodoče usmerjeno v

izboljšanje osnovne kvalitete proizvodnje in čimvečjo dekorno obogatitev izdelkov. To ni samo naša želja, pač pa razvoj, katerega zasledimo tudi v sosednjih državah.

Poglejmo bolj konkretno, kakšne imamo možnosti razvoja po posameznih vrstah proizvodnje:

Intenzivno delo naših strokovnjakov v tovarni, na Inštitutu silikatne kemije v Zagrebu in Zavodu za raziskavo materiala v Ljubljani bo brez dvoma doseglo boljšo kvaliteto (večjo trdnost) keramičnih izdelkov.

Obstajajo realni izgledi, da bo v letu 1967 uvedena v proizvodnjo keramike nova receptura gmote in tej prilagojena glazura. Zahteve trga po dekoriranem blagu bomo zadostili z nabavo še ene dekorne peči in večjo uporabo dekorativnih glazur. S tem je možno doseči, da bo okrog 50 odstotkov keramičnih izdelkov dekoriranih.

(Nadaljevanje na 3. strani)

NEKAJ MISLI O NAŠI PERSPEKTIVI

(Nadaljevanje z 2. strani)

S povečanjem razvojno-oblikovne službe se bomo bolj kot doslej posvetili proizvodnji izdelkov, sodobnih keramičnih oblik. Specifične razmere na domačem trgu v zadnjem desetletju so nas prisilile, da smo z obliko keramičnih izdelkov šli v slabo imitacijo porcelanskih oblik. Te razmere se zopet spreminjajo in nastajajo pogoji za vrnitev na tipično keramično obliko izdelkov.

V proizvodnji grafitnih izdelkov smo v etapi kvalitativne, asortimenske in tržne stabilizacije. Vsi dosednji rezultati v tej proizvodnji potrjujejo, da je kljub začetnim težavam to perspektivna proizvodnja. Čeprav je reforma prvotne ekonomske izračune bistveno spremenila, s povečano proizvodnjo mogoče tudi v tej proizvodnji doseči primerno akumulativnost. Sigurno bi bili slabši gospodarji, če ne bi že sedaj mislili na izboljšanje kvalitete tudi v tej proizvodnji. Zato je že sklenjen aranžman z Zavodom za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani za raziskave na osvojitvi silicijum-karbidnih livarskih loncev, ki imajo znatno večjo vzdržljivost kot glineno-grafitni lonci. Obstajajo realne možnosti, da do leta 1970 pridemo v celoti na novo kvaliteto livarskih loncev.

Proizvodnja opekarских izdelkov sicer zadovoljuje JUS predpisom, vendar je tudi tu nujno, da poskušamo izboljšati kvaliteto. S predvidenimi investicijskimi vlaganji ne smemo samo obnoviti dotrajano opremo, pač pa moramo ustvariti pogoje za proizvodnjo več vrednih izdelkov. To naj bi bila predvsem fasadna opeka in opeka višje kvalitativne marke.

Svoječasno smo računali s preureditvijo opekarne v obrat za proizvodnjo fasadnih ploščic. Naknadni izračuni so pokazali, da bi ta preureditev bila skoraj tako draga, kot gradnja nove tovarne. Zato vedno bolj prevladuje misel na gradnjo nove tovarne fasadnih in podnih ploščic ob železniški progi v Žalcu. Stvar organov upravljanja bo, da povedo, ali se naj pristopi k pripravi projektov za novo tovarno.

Gradnja nove tovarne ploščic je stvar neke daljše perspektive. Obstoječa proizvodnja namreč zahteva dopolnilna vlaganja, mi pa moramo tudi v bodoče računati predvsem na lastne finančne zmogljivosti. Poizkušajmo malo računati. V obdobju naslednjih petih let bo predvidoma na razpolago lastnih investicijskih sredstev povprečno letno 180 milijonov S-din. V petih letih je to 900 milijonov investicijskih sredstev. To je znesek, ki je potreben za novo to-

varno s kapaciteto 1000 m² ploščic dnevno. Vemo, da ta znesek ne moremo oddvojiti, kajti v tem času je nujno, da vložimo ca. 70 milijonov v rekonstrukcijo opekarne, ca. 15 milijonov v ureditev trafo postaje, ca. 110 milijonov v ureditev toplotne energetike (butan in surova nafta), ca. 150 milijonov v gradnjo nove tunnelske peči, ca. 100 milijonov za gradnjo skladišč, ca. 40 milijonov v obnovno ostale opreme, ca. 40 milijonov za pokritje obstoječih obveznosti in ca. 15 milijonov za obratna sredstva. V tem času so nam banke dolžne vrniti 87 milijonov dinarjev vročenih sredstev. Skupni seštevek nujnih investicij v osnovna in obratna sredstva za obstoječo proizvodnjo znaša torej 640 milijonov starih dinarjev, kar pomeni, da bi ob ključku naslednjega petletnega obdobja imeli na razpolago okrog 350 milijonov dinarjev investicijskih sredstev, katere bi bilo mogoče oddvojiti za gradnjo nove tovarne. To predstavlja le okrog 39 odstotkov predračunske vsote. Obstajajo možnosti najetja inozemskega kredita, kar bi začetek gradnje lahko časovno bistveno približalo.

Kaj pa osebni dohodki? Rast vrednostnega obsega proizvodnje po stopnji 8 odstotkov bi omogočala porast osebnih dohodkov za okrog 11 odstotkov letno. To je mogoče doseči, saj bi ves čisti dohodek, ustvarjen s povečano proizvodnjo, bil praktično namenjen le povečanju osebnih dohodkov. Predvidenih letnih 180 milijonov dinarjev investicijskih sredstev dosežemo že danes, in je potrebno ta obseg investicijskih sredstev le obdržati.

V preteklosti podjetju ni nihče ničesar podaril in tako bo tudi v bodoče. Podjetje je imelo, ima in bo imelo težave, vendar je kljub vsem težavam napredovalo, kajti za složen kolektiv, ki ve, kaj mora in kaj hoče, ni nepremagljivih težav. Preteklost je pokazala, da je s skromnostjo in premišljenostjo v politiki investiranja, v pravilni delitvi, osebnih dohodkov in v trošenju sredstev na splošno mogoče zagotoviti kontinuiran in zdrav razvoj podjetja. Prepričani smo, da bo naslednja obletnica obstoja z doseženimi rezultati ponovno dokazala vitalnost ljudi, kateri smo se in se še bodo našli v tej delovni sredini. TF

NAŠA TOVARNA IN NJENI LJUDJE SKOZI 150 LET

V današnjih dneh, ko hitri tempo razvoja le redko dopušča čas za razmišljanje, proslavljamo visok in pomemben jubilej naše tovarne. Ponosni smo nanj. S tiho spoštljivostjo se spominjamo prednikov in njihovega ustvarjanja ter na njihovih in naših izkušnjah gradimo temelje bodočnosti. Ravno ob takih trenutkih je prav, če si vzamemo nekoliko časa, da se ozremo v preteklost. Prav je, da izvemo, pod kakšnimi pogoji so delali in ustvarjali naši predniki in kdo so to bili. Več o tem je napisanega v knjigi »150 let libojske keramike«, ki je za letošnji jubilej posebej izdana. Na tem mestu pa bi hoteli poudariti le nekaj važnejših stvari in v kratkem izvlečku prikazati bežen razvoj naše tovarne.

Ustanovljena je bila leta 1815. Njen ustanovitelj je bil Ignac Schmidl, keramični strokovnjak z družabniki. Prve tovarniške objekte sta predstavljali 2 kamniti stavbi ob Bistrici. Bistrica je bila pogonska sila za vodno kolo, ki je poganjalo mline za mletje in bobne za mešanje surovin.

V tem času je proizvodnja keramike bila v svetu že zelo razširjena.

Začetki keramičarstva potekajo prav iz najstarejše dobe. Arheološke izkopanine različnih dob to potrjujejo. Ze najprimitivnejši človek je v borbi za obstanek pripravljaval razne pripomočke za lajšanje življenja. Sicer skromno, vendar je z naraščanjem kulture napredoval tudi ostali razvoj. Preko Afrike so prenesli keramično proizvodnjo tudi v Evropo. Močno se je razširila v 18. in 19. stoletju, zlasti v Spaniji, Italiji, Franciji in Nemčiji. Po italijanskem mestu Faenzi je ostalo ime »fajansa« za kvaliteto keramike, ki jo še danes mi izdelujemo. Proizvodnja porcelana se je v Evropi začela v začetku 18. stoletja v Meissenu. Danes je Meissenov porcelan znan po vsem svetu.

Nahajališče glin, kremenčevega peska in premoga na libojskem področju je bil najpomembnejši faktor za razvoj keramičarstva tudi pri nas. Ustanovitelj tovarne si je takoj zagotovil potrebne surovine s tem, da je od lastnikov zemljišč v bližnji okolici odkupil pravice izkoriščanja. Na ta način je tovarna lahko začela obratovati že maja 1816. Ena od prvih pogodb je bila skle-

(Nadaljevanje na 4. strani)

NAŠA TOVARNA IN NJENI LJUDJE SKOZI 150 LET

(Nadaljevanje s 3. strani)

njena 21. marca 1816 med Ignacom Schmidlom in sodelavci na eni strani ter Valentinom Goršekom na drugi strani, s katero je Goršek za 10 forintov odstopil pravice do izkoriščanja gline na svojem zemljišču Schmidlu.

Po smrti Schmidla je lastništvo tovarne prešlo na Terezijo in Ignaca Hefele. Ta dva sta podjetje še razširila in dokupila novih zemljišč. 1853. leta sta sklenila najemniško pogodbo z Antonom Oblakom z letno odškodnino 20 fl.

Zaradi naglega širjenja podjetja sta zašla v dolgove in zato še istega leta tovarno prodala Thomasu Grillcu in Ivanu Tappeinerju za 4.600 fl.

Se istega leta je svojo polovico tudi Tappeiner prodal Grillcu, tako je ta postal sam lastnik tovarne. Leta 1862 je sklenil nove pogodbe za pravice kopanja gline in peska s Florjanom Dušakom za letno najemnino 5 fl.

Nasledstvo tovarne je 1863. leta prešlo v roke Justine Ritter. Ta in takratni ravnatelj rudarski inženir Ivan Bürgl sta pravice za kopanje še razširila.

Leta 1871 je tovarno prevzela nemška družba pod lastništvom Ivana Morica Sonnenberga iz Krapine, Lavoslava Pultzera in Samuela Mosesa iz Zagreba. Zaradi vpliva Sonnenbergov je leta 1896 tovarna prešla v njihovo last pod imenom M. et. J. Sonnenberg.

Sonnenbergi so si posest močno razširili in odkupili pravico za izkoriščanje zemljišč rudnika v Libojah, Zabukovci, Hudi jami in Pečovniku. Celo v Hrastniku so si pridobili pravico kopanja gline in peska. Zagotoviti si čim več surovin je bilo za Sonnenberge zelo važno, še posebno zato, ker je leta 1870 malo nižje ob Bistrici, na mestu današnje tovarne, L. R. Schütz zgradil novo tovarno.

Schütz je s svojo vztrajnostjo in z izrednim okusom dosegel tako stopnjo svojih izdelkov, da so zasloveli daleč po svetu. Izvažal je na Holandsko, v Belgijo, Svico in celo v Ameriko. Na svetovnih razstavah je želel najvišja priznanja: Dunaj 1873 — Medalja za zasluge; München 1876 — zlata medalja; Pariz 1878 — Srebrna medalja; Nürnberg 1878 — Zlata »Ludvikova medalja«; Adelaide 1887 — Zlata medalja; Sydney 1888 — Zlata medalja; Graz 1890 — Castna diploma; Dunaj 1898 — Zlata medalja. Izdelki te dobe so tudi danes zelo cenjeni. Nekaj je ohranjenih v tovarni, nekaj pa v muzejih.

Po smrti L. R. Schütza je lastništvo tovarne prevzela Marija Lobe Schütz. Obdržala je navade predni-

ka. To ni bilo težko, ker je imela že izkušeno delovno silo, saj je znanje bilo že tradicija, ki je prehajala iz roda v rod.

Bilo povpraševanje še vedno veliko, Prva svetovna vojna je v obeh tovarnah povzročila bistvene spremembe v proizvodnji. Omejevali so proizvodnjo in iskali komercialnejše artikle.

Po končani vojni je tako imenovana Petrovska tovarna padla pod državni sekvester; nato pa 21. avgusta 1822 v last »Prve hrvatske štedionice« Zagreb; tovarna v nemškem Dolu pa je 1920. leta prešla v roke »Zagorke«. Prva hrvatska štedionica je ustanovila posebno delničarsko društvo imenovano »Keramička in dustrija D. D.« v Zagrebu in še istega leta združila obe tovarni, s tem da je od »Zagorke« odkupila vso posest.

Sedaj je lahko izvršila reorganizacijo in pri tem koristila prednost skupnega dela. Plavljanje gline in priprava gmote je po združitvi bila prenešana na Petrovsko tovarno. Preše za filtriranje so bile prenešene iz Slovenskega dola v Petrovsko tovarno, nabavljeno pa je bilo tudi nekaj nove opreme in s tem povečana proizvodnja.

Obseg proizvodnje združenih tovarn je že leta 1923 bil 2.200.000 komadov različnih artiklov ali 40 do 50 vagonov blaga letno. Za ustvaritev te proizvodnje, vključno z rudarstvom, je bilo zaposlenih povprečno 220 do 240 ljudi. Od celotne potrebe jugoslovanskega tržišča po keramiki, je tovarna pokrivala 15 odstotkov, ostale količine pa so bile uvožene. Uvoz je tedaj predstavljal 1 odstotek vsega državnega uvoza.

Asortiman je bil zelo širok. Poleg vse vrste gospodinjske posode so izdelovali še dekorativno keramiko, kuhinjske garniture, svečnike, senčnike za svetilke, umivalnike in ostale sanitarne predmete ter električne izolatorje.

V tej dobi je Petrovska tovarna imela 6 tovarniških dvonadstropnih stavb, upravno poslopje, 3 stanovanjske hiše, skladišča in hlev. Glavna pogonska sila je še vedno bila voda, ki je poganjala dve kolesi, imeli so tudi že parni stroj. V Nemškem dolu pa je imela 3 področja: glavne obrate v Slovenskem dolu, žago ob Bistrici in rudarsko skupino v Zabukovici. Imela je 4 glavne tovarniške stavbe, upravno poslopje in ravnateljstvo stanovanje, za uslužbenca 3 in za delavce pa 10 hiš.

Leta 1928 so obrati v Nemškem dolu prenehali z delom in tako je tovarna v Kasazah ostala edina tovarna te vrste. Lastništvo je še vedno bilo delničarsko. Direktor druž-

be je bil Čeh Körbitz, obratovodja pa Hübl.

Med II. svetovno vojno je tovarna obratovala v nekaj zmanjšanem obsegu pod vodstvom Kocijan Milana in obratovodje Wudholna. Stalež delavstva je proti koncu vojne padel na 100 zaposlenih. Kljub vsem težavam, ki jih prinaša vojna, je proizvodnja vedno bila razprodana. Za delavstvo so bili to težki časi, ker je na eni strani okupator vršil na nje pritisk, na drugi strani pa so neredko kdaj prihajale v neposredno bližino tovarne partizanske enote. Dvakrat so celo napadli tovarno. Tudi delavci so odhajali v partizane. Izginili so iznenada in prav po tiho, v podjetju pa so sledila neprijetna zasliševanja nemških žandarjev in gestapa.

Po končani vojni je pred tovarno bila postavljena težka naloga. Oskrbovati je bilo treba trg z izdelki, ki jih je takrat povsod manjkalo. Stari stroji in pomanjkanje uvoznih surovin sta to nalogo še otežkočala. Podjetje je bilo popolnoma odvisno od domačih surovin. Kvaliteta je padla. Blago je bilo zaradi pomanjkanja cirkona rjavkasto. Kljub temu je tovarna vse svoje izdelke z lahkoto prodala, saj je povpraševanje po vojnem upoštevanju bilo silno veliko. Vodilni ljudje v podjetju so se menjali. Odgovornost za izpolnitev nalog je zlasti prešla na kolektiv z uvedbo delavskega samoupravljanja — leta 1950. Predsednik Glavne direkcije Keramične industrije LRS je dne 12. 9. 1950 izročil ključ podjetja prvemu izvoljenemu predsedniku DS tovarišu Rihardu Vidmajerju. Predsednik našega prvega UO pa je bil dolgoletni član kolektiva, sedaj upokojeni tovariš Ivan Jakob.

Kolektiv je moral misliti na obnovo in razširitev. Že leta 1948 so bile delno obnovljene zgradbe okroglih peči in zgrajena je bila peč št. 3. Leta 1950—1951 je bila razširjena hala prodornih peči in zgrajena tretja prodorna peč ter skladišni prostori in remontne delavnice. Za strugarno je bila zgrajena nova hala in nabavljenih nekaj strožnic leta 1953—1954. Večja investicija je bila gradnja nove prodorne peči »madžarke« leta 1959—60. Ime je dobila po tem, ker je uvožena iz Madžarske in so pri gradnji sodelovali madžarski strokovnjaki.

Istega leta je bila delno obnovljena proizvodnja gmote, delovni prostori in oprema livarne. V samem začetku žganja v novi peči je bila dokaj težav. Treba se je bilo s pečjo vživeti in spoznati njene muhe. Izpad je bil precejšen prej ko smo dosegli zadovoljive uspehe, tako da (Nadaljevanje na 5. strani)

NAŠA TOVARNA IN NJENI LJUDJE SKOZI 150 LET

(Nadaljevanje s 4. strani)

je celo primanjkovalo blaga, ker je kljub že obstoječim novim tovarnam v Zagrebu, Velesu in Zaječarju. V teh letih Keramična tovarna Liboje pokriva samo 30 odstotkov potreb jugoslovanskega trga, medtem ko je v prvih letih po vojni bila čisto sama. Leta 1962 je tovarna uvozila iz Italije novo električno pec za nadglazurno žganje. S postavitvijo peči je bil generalno rekonstruiran tudi delovni prostor slikarne. S tem ko sta slikarna in nadglazurna peč dobili skupen prostor, je odpadel ves nepotreben transport. Mnogi se še gotovo spominjajo, s kakšno težavo so dekleta prenašala »planke« iz slikarne k stari nadglazurni peči. Prostor, na katerem je stala ta peč, se sedaj uporablja za skladiščenje gotovih izdelkov. Leta 1962 je podjetje dobilo tudi nov parni kotel in kompresor. Največji preokret v opremljenosti s proizvodnimi sredstvi predstavljajo investicije v letu 1963. Nabavljeni so bili avtomati za proizvodnjo kročnikov, skodelic, lepljenje in stiskanje ročk, je pomenila prehod iz individualnega dela na strožnicah k avtomatski proizvodnji. K avtomatom seveda spadajo še sušilne komore, tako da je s tem in še z visečim transporterjem izgled strugarne popolnoma spremenjen.

Tako avtomatizirana tovarna je dosegla že naslednjega leta (1964) proizvodnjo 1824 ton.

S povečevanjem proizvodnje v naši tovarni, z zgraditvijo ostalih tovarn v državi in z vedno svobodnejšim odpiranjem trga za uvoz tuje blaga, je naše podjetje postajalo vse bolj in bolj odvisno od tržnih razmer. Za razliko od prvih let, ko je povpraševanje po naših izdelkih bilo silno veliko in se je dalo prodati prav vse, ne glede na kvaliteto in estetski izgled, se je to stanje v zadnjih letih bistveno spremenilo. Prišlo je nekajkrat celo do zastoja v prodaji, zlasti v poletnih mesecih, tako da so se v podjetju nakopičile zaloge blaga, ki pa so bile pozneje vedno razprodane. Vendar je prav to pospeševalo razvoj v raznovrstni asortiman. Podjetje se je moralo začeti prilagajati okoli našega potrošnika.

V letu 1957 zasledimo prvi izvoz v Egipt. V zadnjih letih pa se je izvoz v tuje dežele povečal kar na 100.000 \$. S tem se je naše podjetje deloma že vključilo v mednarodno delitev dela in menjavo. Seveda so to le prvi koraki na tem področju, da pa bomo dosegli res zadovoljive uspehe, bo treba še marsikaj storiti.

Poleg razvoja proizvodnje keramike v našem podjetju moramo posebej omeniti še nabavo oziroma na-

kup licence za proizvodnjo grafitnih loncev v letu 1963. S tem in še s priključitvijo žalskih opekarn dne 1. 4. 1963 je naše podjetje znatno razširilo obseg svojega poslovanja.

Oddelek grafitne proizvodnje z novo opremo ima pred sabo nalogo, da čvrsto osvoji z dobro kvaliteto vso jugoslovansko tržišče in polagoma prodira tudi ven. Obrat Ložnica pa čakajo še napor pri rekonstrukciji in obnovitvi zastarelih strojev.

Danes v dobi mehanizacije, ko je tempo razvoja silno nagel, standard prebivalstva visok, se hitreje menjavajo tudi zahteve po spremembah asortimana. Vsklajevanje

OB DNEVU BORCA

4. aprila 1941, to je dva dni pred vdorom sovražnikov v našo deželo, je komunistična partija kot edina politična sila, ki je hotela in mogla organizirati in voditi ljudstvo v boj za svobodo in neodvisnost, razglasila narodom Jugoslavije, naj se pripravijo na neizprosni boj proti osvajalcem. Takoj po okupaciji je centralni komite analiziral nove razmere v deželi. Sestavil je glavni štab narodnoosvobodilnih partizanskih odredov Jugoslavije in določil tovariša Tita, ki je bil predsednik vojnega komiteja, za vrhovnega komandanta. 4. julija 1941 pa je centralni komite KPJ določil načrt in sprejel sklep o oboroženi vstaji vseh narodov Jugoslavije.

Da bi ostal ta veliki zgodovinski dan v trajnem spominu, je leta 1956 ljudska skupščina FLRJ sprejela zakon, po katerem je postal 4. julij državni praznik borcev in vseh delovnih ljudi, ki jim je zmagovita vstaja jugoslovanskih narodov prinesla svobodo.

V Keramični industriji Liboje je zaposlenih 40 aktivnih borcev NOB, ki imajo to udeleževanje priznано in vpisano kot dvojno delovno dobo v delovni knjižici. Vsako leto jim kolektiv priredi majhno proslavo, kjer seveda ne manjka dobre kapljice. Letos je za to poskrbela sindikalna organizacija, ki je zagotovila tudi potrebna finančna sredstva. Na proslavi je v kratkih uvodnih besedah pozdravil preživele borce NOB predsednik delavskega sveta tovariš Štefančič Franc in v svojem nadaljevanju govoril o pomenu vsakoletne proslave dneva borcev, kakor tudi o njihovih nalogah.

Kmalu zatem pa so borci prepevali še vedno tako žive partizanske pesmi, ki jih spominjajo na toliko gorja med narodno osvobodilno borbo. Niso mnogo govorili, saj so

asortimana, ki bi zadovoljeval trg na eni in rentabilnost serijske proizvodnje na drugi strani, vodi k diametralnim težnjam v podjetju, ki jih bo potrebno vsklajevati s popolnim razumevanjem ljudi v podjetju. Računati bomo morali s tem, da bodo tržni riziki vedno večji, prav zato bomo morali budno slediti nagemu razvoju tehnike, ker le na ta način se bomo lahko vključili v mednarodno delitev kot enakopravni partnerji, kar naj bi bila naša najvažnejša naloga.

Naše podjetje je moralo od začetka svojega obstoja pa do danes prebresti marsikatero težavo v borbi za svoj obstoj, zavedati se moramo, da bo teh še in upajmo, da jih bomo z združenimi močmi vseh treh obratov in s polno zavestjo članov kolektiva, uspešno premagovali tudi v bodoče.

G. M.

močno utrujeni od vsakodnevega dela v tovarni in zaradi posledic ki jim jih je pustila vojna. Mnogi od njih so bili ranjeni, vsem pa je vojna zrahljala živce, zaradi prekomerne hoje so zboleli na srcu ali nogah, dobili revmo in podobno.

Tudi leta so prišla in napravila svoje. Premajhni osebni dohodki, težke družinske razmere, bolezni, to so današnje težave s katerimi se vsakodnevno srečujejo skoraj vsi bivši partizani našega podjetja. Poleg vsega tega pa so mirni, skromni in pridni delavci ter ponosni na prehojeno pot.

Franc O.

~~~~~

Obiščite
kulture in
športne
prireditve v čast
občinskemu
prazniku!

~~~~~

SPOMINI PRETEKLOSTI

Jager Rudolf, ki stanuje v Levcu št. 70 in je rojen 5. aprila 1904 v Olimjah na Dolenjskem, je povedal del svoje 30-letne zgodovine v libojski tovarni. Leta 1930 je nastopil službo v tovarni, ki je bila takrat last delniške družbe (Hübl), kot pomočnik kurjača okroglih peči. V Keramični tovarni so takrat imeli tri peči, vendar je peč št. 1, ki ima ca. 60 m³ prostornine in 10 kurišč, tam kjer je tudi danes, enako tudi peč št. 2 z 12 kurišči in 90 m³ prostornine, peč št. 3 pa se je nahajala v prostoru, kjer je sedaj nizkokalorična sušilnica za grafitne lonce in je imela prostornine ca. 35 m³. Te peči sedaj ni več.

Po nekaj letih kurjenja je postal samostojen kurjač ali kot temu pravimo — prvi kurjač. To delo je opravljal vse do upokojitve.

Nadalje pripoveduje, da so leta 1940 stavkali. Ker je stavka trajala slab mesec in so nekateri zaradi pomanjkanja hoteli nazaj na delo, je naš Jager kot eden vodilnih stav-

karjev odšel v Zasavje in po raznih krajih nabiral hrano za materialno ogrožene. Za kazen je nato precej časa delal le 2 do 3-krat tedensko 3 do 4 ure na dan, v opomin vsem, ki so stavkali. Leta 1941 je bil mobiliziran in še isto leto zajet od ustašev in poslan domov. Ker pa so ga silili v nemško vojsko, je leta 1944 odšel v partizane in dočkal osvoboditev kot brigadni bорец.

Avgusta 1945 se je ponovno zaposlil v libojski tovarni, kjer je z lopato v roki sigurno vodil peči iz leta v leto vse do julija 1960, ko je bil upokojen.

Upam, da mi dobrohotno pripom- bo ne bo zameril niti tov. Jager niti Zavod za socialno zavarovanje.

Ker so pravkar mimo majski prazniki, je tov. Jager povedal še kako je v letih 1933, 34 in 35 praznoval 1. maj. Seveda so lastniki tovarne bili proti praznovanju tega dne in so obvestili delavce, da bo tisti, ki bo praznoval 1. maj in ne bo prišel na delo, letel na cesto. To-

variš Jager in šest delavcev je kljub temu odšlo na Šmohor, ki je bil poln somišljenikov in kjer so orožniki budno pazili, da se ljudje niso zbirali v prevelikih gručah. (Zaguljeni čas, kaj?)

Zelimo tov. Jagru, da bi še dolgo svobodno praznoval 1. maj!

Rotar Jakob nam je povedal:

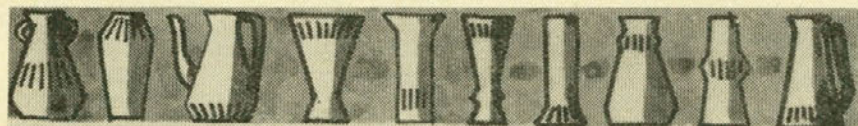
Star je 82 let, to pomeni, da je rojen leta 1884 v Dobriši vasi, kjer še danes na številki 44 uživa zaslu- ženo (poznavači in upokojeanci pravi- jo, da je nizka) pokojnino. V rani mladosti, tj. leta 1899 je prekinil šolanje zaradi bolezni očeta in se podal za zaslužkom. Za delo je vprašal v libojski tovarni, ljudje so jo takrat imenovali »Steingutfabrik« in je bila last Schütza. Zaposlitev je dobil v slikarskem oddelku.

Tov. Rotar je povedal, da je takrat bila učna doba 3 leta in je šolanje vodil izkušeni nemški mojster. Pri uku so svoje mojstrovine risali na položene ploščice, brisali in ponovno risali, ter tako dobili občutek za pravičen nanos barv in njihov pripravo. Vsak dan so dobili za domačo nalogo, risali so razne motive na papir.

Leta 1905 so v tovarni stavkali za- radi nizkih prejemkov in je naš jub- ilant po 3-mesečni stavki zaradi svoje vročevrnosti letel na cesto. Ker je pač bil na cesti in obrnjen proti Libojam, je poiskal zaslužek pri takratnem Sonnenbergu, tu pa so njegovi umetniški prsti gnetli glino in šamot ter izdelovali šamotne kapice približno tri leta, nakar ga je Schutz poklical nazaj. Potreboval ga je in je tako pri njem delal do leta 1912, ko je odšel v Annaburg na Saksonsko, v tovarno trde kameni- ne, takrat eno najmodernejših v Nemčiji. Zaradi srčne napake ga prva svetovna vojna ni zajela in je tako leta 1917 prišel ponovno do- mov. Zopet je slikal v libojski to- varni in leta 1926 je prišel v takrat- no gotoveljsko keramično tovarno, kjer je izdeloval vzorce za velesejem v Zagrebu. Zaradi velikih uspehov so z izdelki prevzeli posle libojski tovarni, ki je gotoveljsko tovarno kupila in naš Rotar je ponovno letel na cesto, kjer je tudi vztrajal do leta 1933 in si služil kruh s tem, da je vodil 3 pevske zборе in 2 tambu- raška ter sam deloval pri godbah.

Leta 1933 je libojska tovarna prevzela slikanje na steklo iz Hrastni- ka, pa so tov. Rotarja zopet potrebovali in je tako pomagal izpolnje- vati izvozno naročilo za Kairo. Izdel- ke iz stekla (kupice) so poslikali in žgali v stari nadloščeni peči, ki je ni več. V tem času so tudi izdelovali mnogo izdelkov z matiranimi lošči, ki so takrat bili v modi (čudna so pota zgodovine) enako kot danes. Leta 1953 je zapustil podjetje, kot starostni upokojenec in sedaj živi čil in zdrav v Dobriši vasi 44. Na mnogo leta!

SODOBNO INDUSTRIJSKO OBLIKOVANJE

Sodobno industrijsko oblikovanje ali s tujko design, je velikega pome- na za vsako podjetje.

Izredno hiter razvoj tehnike v vseh panogah nas sili, da gremo z razvojem vzporedno, kajti osnovni pogoj za dober plasman naših izdel- kov na domačem trgu je estetski in kvalitetni artikel.

Ce se hočemo uveljaviti na med- narodnem trgu tj. izvozu, moramo poznati navade in zahteve tujega trga, ki pa je zelo zahteven, kajti kupca privlači zunanji izgled artikla, ki pa mora biti seveda tudi do- bre kvalitete. Potrošnik bo kupil naš izdelek in ne izdelek druge tovarne.

Uspešno prodajo dosežemo s so-odobno obliko, dobro reklamo in kva- liteto. Vpliv sodobnega oblikovanja pa se brez dvoma odraža v tehnolo- giji, tj. v proizvodnji. Pot artikla skozi oddelke naj bi bila čim krajša, kar seveda vpliva tudi na prodajno ceno in na večjo storilnost. Tu so torej notranje rezerve.

Kaj pa smo storili na tem pod- ročju pri nas? Bore malo. Saj še danes izdelujemo artikle, ki so stari več kot tovarna.

Znano je, da so iskani vseh vrst servisi, vaze, vrči, okrasna kerami- ka, ki pa naj bodo sodobni, kvali- tetni in poceni.

Nanizal sem par misli z name- nom, da se na tem področju prebu- dimo iz globokega sna. Z našimi iz- delki se moramo čimbolj uveljaviti na domačem in tujem trgu.

Rus

Oglejte si
razstavo
v osnovni šoli
Liboje
od 4-10. 7. 1966

OB 10-LETNICI LIBOJSKEGA KERAMIKA ČAS IN LJUDJE

V maju leta 1957 je izšla prva številka glasila »Libojski keramik«. Letošnja majska številka pa pomeni začetek 10-letnega obstoja in delovanja tega informativnega glasila, ki je namenjen kolektivu.

V prvi številki smo takrat zapisali, da to ni libojska novost, čeprav je bil to prvi tovarniški list na področju takratnega celjskega okraja. Kasneje so sledili tudi drugi kolektivi in danes so zelo redki, ki ne bi imeli kakršne koli pismene oblike obveščanja članov delovne skupnosti. Začetek je bil skromen, vendar je omogočil vsem članom kolektiva kvalitetno boljše obveščanje o vsem, kar so želeli vedeti o podjetju in drugih, zanje pomembnih vprašanjih in problemih.

Prepričan sem, da so prizadevanja informiranja opravičila vse napore in vložena sredstva ter tako pripomogla k boljšemu sodelovanju in delu kolektiva.

V začetku ni bilo dovolj sodelavcev — dopisnikov in sem kot prvi urednik imel glede tega precej težav. Poleg urejevanja je bilo treba uredniškemu odboru skoraj v celoti napisati članke za list. Samo nekaj primerjav. V prvem letniku je bilo napisano 117 strani Keramika. Od tega so drugi sodelavci napisali le 36 strani, ostalo uredniški odbor, sam urednik pa 61 strani. Torej nič kaj vzpodbudno za prvo leto. To razmerje pa se je vedno bolj popravljalo v korist drugih sodelavcev in upam, da sedaj glede tega ni posebnih težav in problemov.

Sedaj teče že sedmo leto, odkar sem se septembra 1960, po devet in pol letnem službovanju, poslovil od kolektiva, s katerim sem tudi po službi preživel prijetne urice v kulturno-prosvetnem delovanju v društvu »Svoboda« Liboje.

Tam se je zbiral pretežni del kolektiva. V tistih letih smo imeli celo vrsto ekonomskih in tehnoloških težav, ki so močno omejevale nadaljnjo perspektivo podjetja. Spominjam se, da smo bili nekajkrat v zelo kritičnem položaju (leta 1953 in 1957), saj so nam napovedali celo »socialistični stečaj«. V letu 1957 smo v 12. številki, stran 115 zapisali v obliki šale, ki ponazarja takratno krakso, da se bo iz družbenih sredstev saniralo samo tista podjetja, ki so sicer bila »v prvem planu«! No, danes večina teh sredstev niso več centralizirani družbeni skladi in je zato nekoliko lažje kaj storiti za modernizacijo proizvodnje in s tem posredno tudi za boljše delovne pogoje in končno boljši osebni standard

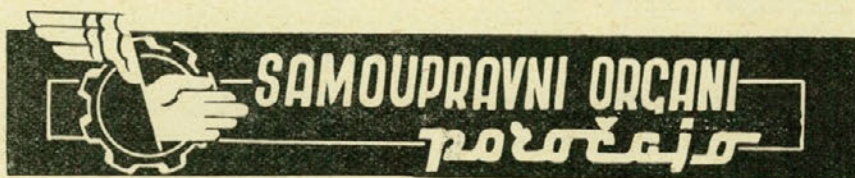
— seveda pa je zamujeno težko nadoknaditi zlasti v gospodarskih razmerah, ki jih ravno sedaj preživljamo.

Prav zadnje leto dosega vaš kolektiv lepe uspehe in če sem prav informiran, pa tudi lanski uspeh zagotavlja, se Libojam ob dosedanjem težkem boju in odpovedovanju vendar obeta lepša prihodnost. Kolektiv, v katerem sem preživel skoraj tretjino delovne dobe, je težko pozabiti in ravno zato želim, da dosežete še večje uspehe, ki bodo zasluženi sadovi vašega naporenega prizadevanja in večletnega odpovedovanja v preteklosti.

Cas je tisti, ki opredeljuje vsa dejanja in dogodke, čas je tisti, ki

razmejuje med novim in starim in je zopet tisti, ki spreminja ljudi; ljudi, ki so v bistvu vedno isti in se vendar spreminjajo; spreminjajo se njih gledanja na okolje in družbo, v kateri žive. Radi se spominjamo tovarištva in lepih dni v preteklosti in potem ugotovljamo, da tega danes ni več. V zgodovini se stalno ponavlja, da ena generacija podcenjuje drugo in v tem se ponavlja tudi bojazen, ki se ob takih razmišljanjih manifestira kot nezaupanje. Ustvarjeni materialni pogoji odpirajo pot novim spoznanjem in novim družbenim odnosom, katerih tradicije in navade ne smejo biti ovira za uspešno delo. Zato novi generaciji lahko zaupamo, da bo začeto gospodarsko in zlasti družbeno preobrazbo uspešno nadaljevala. To je moje prepričanje in želja, da vaš kolektiv doseže tudi v prihodnje še večje uspehe ob skupnem sodelovanju in medsebojnem razumevanju.

Lukman Božo

VOLILI SMO ORGANE UPRAVLJANJA IN KOMISIJE

Dne 28. 4. 1966 je bilo v podjetju čutiti kar praznično razpoloženje. Člani delovne skupnosti so ta dan volili svoje organe upravljanja. Vršile so se kar dvojne volitve, in sicer v DS in svete EE. Ze ob 5. uri zjutraj je bilo na svečano okrašenih voliščih vse živo. Kar veselje je bilo gledati volivce, kako skrbno pregledujejo glasovnice in izbirajo najboljše od predlaganih kandidatov. Izvrševali so svojo pravico in dolžnost kot člani upravljanja.

V volilni imenik je bilo vpisanih 547 volilnih upravičencev, od katerih je volilo 97,2% volivcev, ostali pa so bili upravičeno odsotni. Le 3 glasovnice so bile neveljavne. Volilna komisija je ugotovila, da so bili v DS izvoljeni naslednji člani:

EE Keramika:

1. Blatnik Ivan
2. Vaš Stefan
3. Kokol Zofija
4. Golavšek Albina
5. Storman Marijan
6. Hrvatini Rajko
7. Kroflič Valentin
8. Godler Marija
9. Škrln Ladislav
10. Novak Štefka
11. Feldin Ivanka
12. Novak Terezija

13. Rihter Jožefa
14. Jošovec Oto
15. Tominšek Rozalija

EE Uprava:

1. Godler Zorka
2. Koštomaj Lado
3. Matek Franc

EE Ložnica:

1. Štefančič Jože
- V Svete EE pa naslednji člani:

EE Keramika:

1. Planinšek Miha
2. Lojen Ivan
3. Podlesnik Marjan
4. Rom Maks
5. Džudarič Marko
6. Deršek Hilda
7. Jančič Marija
8. Auguštič Ljubica
9. Rihter Milena
10. Zemljak Anica
11. Remih Marija

EE Uprava:

1. Lednik Jože
2. Cede Ivanka

EE Ložnica:

1. Lipičnik Jože
2. Pečnik Terezija
3. Verdev Stanko

(Nadaljevanje na 8. strani)

VOLILI SMO ORGANE UPRAVLJANJA IN KOMISIJE

(Nadaljevanje s 7. strani)

EE Usluge:

1. Ožir Anton
2. Bučej Ferdo
3. Rotar Alojz

EE Grafrit:

1. Mirnik Ivan
2. Nedeljko Ignac

Na 1. zasedanju, dne 12. 5. 1966 je delavski svet razpravljal in sklepal o:

1. verifikaciji mandata DS in
2. izvolili za predsednika DS tov. Jožeta Stefančiča, vodjo EE Ložnica in za namestnika predsednika tov. Franca Matka, elektrotehnika;
3. izvolili UO, v katerem so naslednji člani in namestniki:

Člani: Blatnik Ivan, Tomšič Jelka, Nedeljko Ignac, Deršek Ivan, Novak Drago, Godler Zorka, Jurgec Ferdo, Kuret Srečko, Kroflič Valentina, Džudarič Marko.

Namestniki: Vaš Stefan, Krošl Anica, Mirnik Ivan, Godič Slavko, Avsec Jože, Germadnik Vili, Strnad Dušan, Grobelnik Franc, Grm Anica, Rozman Franc.

4. Imenoval komisije DS, in sicer:

Komisija za kadrovske politiko: Salej Alojz — predsednik, Matek Franc — član, Štorman Marjan — član, Klampfer Olga — član, Potočnik Jelko — član, Ivnik Zvone — član.

Uredniški odbor »KERAMIKA«:

Tilinger Franjo — predsednik, Šuler Darko — član, Koštomaj Lado — član, Polanc Ernest — član, Godler Zorka — član, Ivnik Zvone — član, Oblak Rozalija — član.

Komisija za borbe NOB, invalidska vprašanja, za delo žena in mladine: Klep Franc — predsednik, Salej Alojz — član, Matek Franc — član, Kuret Srečko — član, Godler Rudolf — član.

Komisija za higiensko-tehnično in požarno varnost: Matek Franc — predsednik, Rus Jože — član, Cadej Jožica — član, Mastnak Milan — član, Novak Drago — član, Avsec Miljana — član.

Komisija za izrekanje ukrepov proti kršilcem delov. dolžnosti:

Člani: Polanc Ernest — predsednik, Maček Marija — član, Dolinšek Franc — član.

Namestniki: Koštomaj Lado, Čretnik Jerica, Mastnak Milan.

Komisija za sestavo predlogov za odlikovanje: Grum Rudi — predsednik, Toplak Ivan — član, Salej Alojz — član, Stefančič Jože — član.

Odbor za perspektivni razvoj: Tilinger Franjo — predsednik, Bauer ing. Venceslav — član, Grum Rudi

— član, Stefančič Jože — član, Verlič Konrad — član.

Komisija za tehnične izume in izboljšave ter osvajanje novih izdelkov: Bauer ing. Venceslav — predsednik, Gothe Marija — član, Hala-dea Marjan — član, Gorenjak Milan — član, Grobelnik Franc — član.

Komisija za družbeni standard in stanovanjske zadeve: Avsec Jože — predsednik, Godler Zorka — član, Jurgec Ferdo — član, Rezec Avgust — član, Matek Franc — član.

Komisija za norme in akorde: Grum Rudi — predsednik, Kuret Srečko — član, Čretnik Jerica — član, Germadnik Vili — član.

Komisija za ocenjevanje osnovnih sredstev, inventarja in odpadnega materiala: Bizjak Rudi — predsednik, Privošnik Boris — član, Železnik Franc — član, Grobelnik Franc — član, Klep Franc — član.

Komisija za analitično oceno delovnih mest: Toplak Ivan — predsednik, Verlič Konrad — član, Bizjak Rudi — član, Dosedla Štefka — član, Grobelnik Franc — član, Šuler Darko — član.

Komisija za finančna vprašanja in razdelitev OD: Kačič Oton — predsednik, Deršek Ivan — član, Nedeljko Ignac — član, Stefančič Jože — član, Novak Drago — član.

Komisija za sestavo pravilnikov: Godler Zorka — predsednik, Šanca Albin — član, Oblak Franc — član.

5. Ustanovil nova delovna mesta v razvojnem in prototipnem oddelku in to

- modelarja 1 delavec in
- livarja-strugarja 1 delavec
- V grafitnem oddelku pa:
- »tehnologa za grafitne lonce« 1 delovno mesto.

6. Odobril začetna dela za ureditev trafo postaje.

7. Razpravljal in sklepal o predlogu komisije za stanovanjske zadeve za razpis nakupa stanovanjske pravice za nova stanovanja v Žalcu.

1. Za stanovanja lahko kandidirajo člani kolektiva, ki so pri podjetju zaposleni nad 5 let.

2. Katerih družina šteje nad 3 člane.

3. Da vplača minimalno za stanovanje z 72,50 m² 350.000 S-din
stanovanje z 51,50 m² 300.000 S-din
stanovanje z 50,20 m² 300.000 S-din
stanovanje z 33,22 m² 200.000 S-din

Ta vsota se šteje v najemnino.

8. Odobril odpis izrabljenih OS.

9. Odobril je predlog komisije za racionalizacijo, ki se glasi:

1. Rešitev nanašanja glazure na biskvit z ali brez pripomočkov z željo, da se doseže kvaliteten nanos brez curkov, pik ali luknjic.

2. Dopusčajo se tudi zahtevnejši predlogi, ki so lahko predloženi v skicah ali pa s prototipi, s tem, da je zagarantirana željena kvaliteta.

3. Postopek mora garantirati serijsko proizvodnjo z nezmanjšano reprodukcijo.

4. Na nagradnem razpisu lahko sodelujejo vsi člani kolektiva.

5. Razpis velja 90 dni od dneva objave.

6. Višina nagrade:

1. nagrada 200.000 S-din,
2. nagrada 100.000 S-din za najboljše rešitve.

10 Sklenil, da naša delovna organizacija izstopi iz članstva EKK Velenje.

11. Odobril prodajo 5/6 stanovanjske hiše Deršek Stanka tov. Krošl Anici, kot dolgoročni kredit za dobo 20 let z 2,5% obrestno mero.

12. Odobril podpis garancije za 6.000.000 S-din, ki se morajo plačati do marca 1967. leta Cestnemu podjetju Celje. Ta podražitev je nastala zaradi podaljšanja asfaltiranja ceste od »Doma Svobode« do osnovne šole v Libojah.

POŠKODBE

V letošnjem letu beležimo izjemno majhno število poškodb. Poglejmo samo primerjavo za nekoliko let nazaj:

Število poškodb do	
31. 5. 1963	16
31. 5. 1964	20
31. 5. 1965	18
31. 5. 1966	10

Podatek za leto 1966 je vsekakor zadovoljiv, če ga primerjamo s podatki iz prejšnjih let. Kljub temu pa še ne smemo biti zadovoljni. Vsakdo ki prebira opis poškodb v našem časopisu ve, da se mirsikatera letošnja poškodba ne bi pripetila, če bi upoštevali osnovne varnostne predpise. Do podobnih ugotovitev bomo prišli tudi pri prebiranju opisa treh poškodb, ki so se pripetile v mesecu aprilu in maju letošnjega leta.

Trepnc Anton — šamotni oddelk
Dne 5. 4. 1966 je bil poslan v opkarno, da bi mu na tamkajšnjem kolodrobu zmleli glino za trikotne podstavke. Po končanem mletju in pri praznem teku stroja je z roko segel pregloboko v odprtino, skozi katero pada glina. Litoželezna lopatica, ki služi za potiskanje zmlete glinice iz kolodroba, mu je stisnila
(Nadaljevanje na 9. strani)

POŠKODBE

(Nadaljevanje z 8. strani)

prste leve roke na ohišje stroja in mu jih poškodovala.

Iz opisa, napisanega na obrazcu za poškodbe pri delu, še ne dobimo pravega zaključka. Poškodba je ena najtežjih v zadnjih letih in zasluži podrobnejši opis.

Temeljni zakon o varnosti pri delu določa, da mora biti vsaka oseba pred razporeditvijo na delo seznanjena z vsemi delovnimi in varnostnimi navodili ter usposobljena za delo na strojih in napravah. Trepanca Toneta je prvič poslal mleti glino na opekarno vodja oddelka tov. Jurak Anton. Tja ni šel sam, ampak je bil z njim še tov. Vozlič Zlatko. Nobeden od njiju ni bil poučen in usposobljen za delo na stroju. Delo sta kljub temu opravila v redu in brez poškodb.

Drugič je tov. Trepanc odšel na opekarno mlet glino po nalogu vodje oddelka tov. Marovta. Odšel je skupno s Francem Planinškom, ki je že več dni mlet poškodovane grafitne lonce. Delo sta opravljala tako, da je izkušeni Planinšek mlet glino na kolodrobu, Trepanc pa je zavezoval vreče. V času malice sta delo na kolodrobu že končala. Stroj bi moral obratovati še v praznem teku, da bi se očistil. Planinšek je naročil Trepancu naj pusti stroj pri miru in v praznem teku. Trepanc je hotel kasneje pospešiti čiščenje stroja. Z roko je segel v odprtino in kakor sam pravi, ni vedel za lopatico, ki se vrti pod mrežasto ploščo v notranjosti stroja. Na svoji krožni poti mu je lopatica pritisnila prste leve roke na ohišje stroja. Težka poškodba bi lahko bila še hujša.

V izjavah, ki so jih dali občinskemu inšpektorju poškodovanec, njegovi sodelavci in nadrejeni; je bilo poudarjeno, da nista imela ustrezne varnostne izobrazbe, kar je tudi res. Poškodbo je obravnaval tudi občinski sodnik za prekrške. Njegovo mnenje je bilo, da v preteklosti v naši tovarni ni bilo dovolj napravljenega za varnostno izobraževanje zaposlenih. To pa je po njegovem mnenju tudi vzrok, da je prišlo do poškodbe.

Ta poškodba nas resno opominja in nam nalaga večjo odgovornost. Pri strokovno-varnostnem izobraževanju zaposlenih, kar je prvi pogoj za produktivno delo. Oseba, ki se v delovnem okolju počuti varno in ugodno se vsa lahko posveti delu.

Neizkušene osebe je treba pred namestitvijo in premestitvijo na delovno mesto temeljito poučiti in jih seznaniti z upravljanjem stroja.

Ze večkrat so bile opisane poškodbe, do katerih je prišlo zaradi čiščenja stroja med obratovanjem. Čas

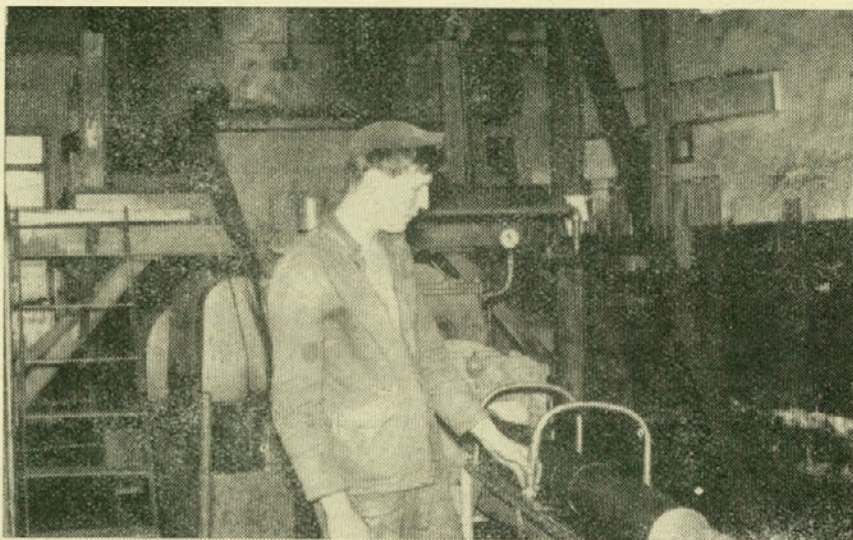
(Nadaljevanje na 10. strani)

GRAFITNI LONEC POD MIKROSKOPOM

Grafitni lonci veliki in mali, ozki in visoki, dobri in slabši, domači in tuji, vse je to vidno in poznano, vprašanje pa, ki se ponuja, je po-

čisto pravilno. Kratek ekspeze vsebine tega izdelka je tak, da lahko že po imenu sodeč ugotovimo njegov glavni sestavni del — grafit.

vsem enostavno. Kaj je grafitni lonec in iz katerih surovin je narejen. Na tole vprašanje sigurno ne bi vsakdo enako odgovoril, še manj pa

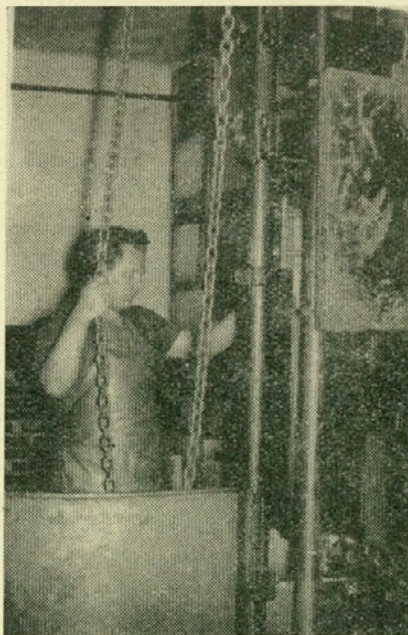
Grafit je kemijsko čisti ogljik, ki ima v odvisnosti od lokacije in obdelave še primešan gotov odstotek manj pomembnih nečistoč, ki se suče v mejah od 8 do 60% pri že zelo slabih grafitih. Navedeni odstotki veljajo za naravne grafite. Umetni grafiti so navadno čistejši, vendar za grafitne lonce naše vrste niso uporabni.

V naravi se grafit nahaja v kristalnih ali luskihah in ga je potrebno čistiti od primesi s flotacijo. Kristalizira heksagonalno, ima trdoto po Mohsu 1, specifično težo ima 2,25, toplotna vrednost 1 g je 7.856 cal. Grafit se tali pri temperaturi 3.854° C in zavre pri 3.927° C.

Najboljši grafiti se nahajajo na otoku Ceylonu, Madagaskarju, nato v ZDA v Kaliforniji, v Sibiriji, na Koreji, v Nemčiji (Bavarska) in pri nas v več krajih, vendar je ta grafit za našo vrsto industrije neuporaben. Grafit se koplje kot ruda in melje oziroma drobi ter nato flotira z oljem, vodo ali z dodatki, ki odstranjujejo nečistoče, nakar se sortira po kvaliteti in granulatu.

Umetno se grafit proizvaja z razpadom ogljikovih substanc na visoki

(Nadaljevanje na 10. strani)

Grafitni lonec pod mikroskopom

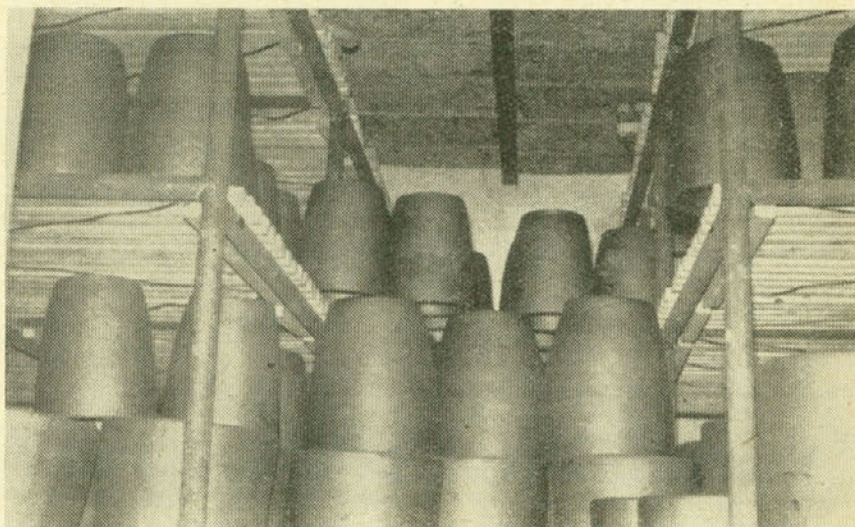
(Nadaljevanje z 9. strani)

temperaturi ali nastaja kot sekundarni produkt pri proizvodnji nekaterih ogljikovih spojin (silicium karbid...). Velike količine grafita izdelujejo po postopku imenovanem po avtorju Achesonu in ga tudi imenujemo Acheson grafit ali originalno Deflocculated Acheson Graphite oziroma skrajšano DAG.

Uporabnost grafita je zelo mnogostranska, saj ga poleg industrije za grafitne lonce uporabljamo še kot dodatek mazivom (zelo poznan je Liquimolly), nadalje za zaščitne premaze kovin proti rji, za retorte pri destilaciji kovin, za elektrode (baterije, motorske krtačke, obločnice, plavži, itd.), je nujno prisoten kot tako imenovani moderator pri nuklearnih reaktorjih, t. j. kot absorber za nevtronsko zračenje itd. Glavni namen dodajanja grafita v lonce je njegova lastnost, ki je v tem, da zelo dobro prevaja toploto (tudi elektriko), kar je bistvena za-

hteva dobrih grafitnih loncev, ker se pri taljenju kovine le-ta tali hitreje in tako omogoča prihranek na gorivu in času. Tudi na pogled ima grafit kovinski sijaj in kot vemo je toplotna prevodnost značilna prav za kovine. Črna barva je prednost, ki jo ima grafit, saj je poznano, da se črna telesa grejejo hitreje (boljše absorbirajo toploto) kot pa svetla ali celo bela. Luskasta struktura omogoča dobro zgradbo in kompaktnost kar še posebej vpliva na dobre lastnosti lonca, tako mehansko kot fizikalno. Velika slabost gra-

tvorijo kompaktno strukturo. Mediaro se dodaja lahko komponente, ki popolnijo strukturo in fizikalne lastnosti izboljšajo. Lošč, ki se naša, ima namen zaščititi grafit pred izgorevanjem obenem pa močno povezati površinske sloje grafita in dodatkov. Težava je v tem, da vsaka snov drči po luskah in tako nastajajo nezaščitena mesta, ki so pri uporabi lonca podvržena izgorevanju in je na tem mestu lonec najprej prebit. Lošč ne sme odstopati od črepinje in mora ostati na loncu tako dolgo, dokler je v uporabi, ker

POŠKODBE

(Nadaljevanje z 9. strani)

bi že bil, da se iz dosedanjih poškodb nekaj naučimo in ne čakamo, da bi neupoštevanje osnovnega varnostnega pravila občutili na lastni koži.

Oblak Matilda — strugarna.

Po končanem delu je z gumijasto gobo čistila okolje delovnega prostora. Pri čiščenju poškodovane deske, ki je montirana na rob umetne sušilnice, se je zbodla v prstanec leve roke.

Blatnik Lidija — strugarna.

V času odmora je odšla v tovarniški bife na malico. Po končani malici je šla po betonskem stopnišču, da bi prišla pravočasno na svoje delovno mesto v strugarno. Zaradi naglice pri hoji in neprimerne obutve ji je spodrsnilo. Padla je in si zlomila desno roko.

Kakšna je neprimerna obutev, oziroma kakšno obutev je imela Blatnikova?

Vsaka obutev, ki ne dovoljuje nogi naraven položaj, je neprimerna za nošnjo pri delu. Utruja in kvari nogo. Za ženske prepogosto pravilo: »Za lepoto se vse stori«, lahko povzroči tudi nezaželene posledice, katerih se v polni meri ne zavedamo.

Blatnikova je imela sandale z visoko peto, bili so lepi in obrobjeni z zlatim lakom. Komentar; ali je za poškodbo kriva obutev ali oseba, ki jo nosi ob nepravem času in kraju; res ni potreben. Matek

fita je lastnost, ki jo imenujemo rezistentnost ali indiferenca do drugih snovi, tako, da ga je zelo težko vezati v zmesi ali spojine. Vsa tehnika proizvodnje grafitnih loncev je v umetnosti premagovanja te slabe strani in grafit prisiliti, da trdno veže ostale komponente kot tudi lošč, ki ga na finalni izdelek nanesemo (tem mukam so lahko priča libojski grafitarji).

Izdelava loncev bazira na tem, da se vsako posamezno zrno grafita obda z zaščitno plastjo (glina, lošč), ki naj ščiti grafit pred prehitrim izgorevanjem, vendar morajo biti zrnca v nekem določenem redu, da je omogočena najboljša prevodnost toplote in da zrnca oziroma luskice

se lošč na površini neprestano sam obnavlja, in sicer toliko časa, da je grafitni lonec povsem tanek in mehansko neoporen za nadaljnje delo.

Težave so bile, so in bodo, vendar z vztrajno borbo za izboljšavo kvalitete, osvajanjem trga doma in izven meja ter uvajanje novih izdelkov, ne more edinstvena jugoslovanska proizvodnja teh črnih izdelkov propasti in je naloga vseh, ki so sposobni sodelovati na tem zanimivem in težkem ambientu, da ne podležejo trenutnim težavam, ki se ogledajo v nabavi deviznega reprovizualnega t. j. grafita, ki ga je zadosti v raznih kvalitetah raztresenega po našem planetu. I. Z.

FAKIR JOGI

Ogromen mangovec meče senco v poznih popoldanskih urah na desko, nabito z žebli in na njih počivajočega jogija, ki zadovoljno igra na piščalko staro duhovno pesem, ob njem pa se v ritmu pozibavata dve strupenjači, imenovani črna nanga in še trije škorpijoni hinavsko drg-

nejo ob njegova rebra. Ob dobri domišljiji si lahko predstavljate, da je njegova popoldanska rekreacija skoraj bi rekli grozljiva, in mogoče ob naših ležalnih stolih iz tovarne Alpos, domače mirna in navadnih komarjih celo strašna ali pa recimo (Nadaljevanje na 11. strani)

OBVEŠTILO

Na podlagi sklepa občinske skupščine Zalec so se s 30. aprilom uknili matični okoliši v Preboldu, Polzeli in na Vrnskem. Vse delo, ki se je na teh matičnih okoliših opravljalo, je prenešeno na sedež občinske skupščine v Zalcu.

Na matičnem uradu v Zalcu se bodo sprejemale stranke vsak dan ne glede na uradne dneve. Ob državnih praznikih pa bo organizirana dežurna služba od 8. do 12. ure. V tem času bodo občani lahko uredili vsa potrebna vprašanja iz področja matične službe, prijave tujcev in izdaje potnih listov v nujnih primerih (smrtni primeri in nujno službeno potovanje).

Glede izdaje novih osebnih izkaznic dajemo naslednje pojasnilo, oddelek za notranje zadeve bo začel izdajati nove izkaznice s 1. septembrom tega leta. V teh mesecih pa se bodo izvršile vse tehnične priprave. Vsak državljan, ki je dopolnil 18 let starosti ima pravico in dolžnost imeti osebno izkaznico. Osebna izkaznica se izda tudi na zahtevo stranke, ki še ni dopolnila 18 let starosti, je pa starejša od 14 let. Če zahtevajo starši ali skrbniki, da se izda osebna izkaznica za mlajše osebe, ki še niso dopolnile 14 let starosti, se v izjemnih primerih tudi lahko izda. Prošnja za izdajo osebne izkaznice se praviloma vložijo pri organu za notranje zadeve.

Nova osebna izkaznica bo formata 6×9,5 cm. Zato izkaznico je predvidena fotografija v velikosti 3×3,5 cm (kakšne morajo biti fotografije za nove osebne izkaznice, smo že predčasno obvestili posamezne fotografije), zaradi tega naj bi vsi državljani, ki bodo zamenjali oziroma dvignili nove osebne izkaznice, pravočasno preskrbeli 2 sliki navedene formata. Državljan, ki so rojeni izven območja naše občine, pa bodo morali predložiti tudi izpisek iz rojstne matične knjige in potrdilo o vpisu v državljanstvo knjigo. Po potrebi pa organ lahko zahteva na vpogled tudi druge listine, ki bi bile v takih primerih potrebne (to bi prišlo v poštev predvsem za tuje državljane, živeče na našem področju, osebe, ki so spreminjale priimke ali imena in podobno). Za državljane, ki so rojeni na področju naše občine, pa bo organ sam preverjal podatke na podlagi lastnih evidenc.

Točno preverjanje osnovnih podatkov bo potrebno zaradi tega, ker bo nova osebna izkaznica omogočala državljanu, da se bo z njo izkazal pri istovetnosti, potrebah držav-

(Nadaljevanje z 10. strani)

raje bedasta, no, vsaj za dobro staro Evropo.

Za rojstvo Jogija ima zaslugo idejni oče, seveda fakir in mnogo krušnih očetov in mater (podobnost s svetopisemskim sluščajem nima nobene zveze in če je, je povsem slučajna — op. p.). Ker ima društvo fakirjev tudi svoja pravila, je vrhovni fakirat po zelo dolgem administrativnem mečkanju priznal idejno rojstvo in s tem omogočil tudi fizično rojstvo. Fakirji iz nižje kaste, kot je pri njih običaj, so dobili od fakirjev višje kaste, ki so samo duhovne osebe, nalogo, da vzamejo jogija v svoje roke in ga od prvih korakov do idealnega fakirja (čeprav so izdelali samo metafizični) pregnetejo v kar najkrajšem času (da je čas četrta dimenzija, so višji fakirji vedeli že takrat). Čudež se je zgodil in mali jogi je bil inavguriran v fakirja že v prvem rojstnem letu. Velike ceremonije, ki so bile sicer za veliko manjše dogodke, so takrat iz objektivnih razlogov odpadle in je mali jogi dobil le tablico riževe čokolade. Ob njeni sladkosti je pozabil terjati kaj več, da o dobi sploh ne govorimo, kajti jogi je bil še dojenček, sicer močan, a po svoje nebogljn, ker ga starejši fakirji, čeprav brez posebnega vzroka, niso priznali za sebi enakega. Verjetno je nizka rast bila tudi takrat zelo pomembna, ne glede na to, da bo zrastle, še manj pa so mu upoštevali zdrav duh, uspešno je nastopal le kot čudežni otrok. V Italiji je pred nedavnim umrl tak otrok, vzroki smrti niso znani. Imel je lesketajoče se črne oči in laske, perspektivni fantek.

Ijanstva in še nekaterih drugih primerih. Zato ne bo potrebno nosilec novih osebnih izkaznic iskati raznih potrdil za uveljavljanje in urejevanje določenih zadev. V takih primerih se bodo občani lahko posluževali samo novih osebnih izkaznic.

Do sedaj še ni določeno, ali se bodo osebne izkaznice izdajale za celotno področje na sedežu občine ali bodo posebne ekipe to delo opravljale tudi na terenu. Mogoče bo celo primerno, da bi se organizirala izdaja izkaznic v nekaterih večjih delovnih organizacijah. V kolikor bi omenjene ekipe delale tudi na terenu, bodo občani vlagali prošnje za osebno izkaznico pri teh ekipah in jo istočasno tudi dvignile. V nasprotnem primeru pa se bo to delo opravljalo na sedežu občine. Cena nove osebne izkaznice zaenkrat še ni znana, pač pa predvidevamo, da bo verjetno ca. 2 N-din.

FAKIR JOGI

Mali jogi je imel malo gajbico, skratka nadebudni ali po današnje nekaj smiselnih igrač, vadnico za višjo matematiko, »Repetitorij I del« po Absenu in stekleničko z mlekom; včasih je dobil tudi čajka.

Ker je med učno dobo malo povohal tudi materialne dobrine v obliki denarja je z veliko muko dobil prašička, da je vanj dajal težko priborjene prihranke. Hudo je bilo takrat, ko so veliki fakirji brez milosti pobirali davke (tudi takrat je bila ta moda; neverjetno kako dolgo se drži) in je moral po dolgih vajah seveda, iz bornega drobiža nacopirati kar čedno vsotico (pravi pomen besede deviza, je že takrat spoznal).

Še ena zanimivost krasi malega jogija, je pa res izjemna, vic je namreč v tem, da je že malo odrasli jogi v drugem letu, izraženo v centimetrih, nehal rasti in je na višini (ne na veličini) nekoliko izgubil, kar pa na njegov razvoj nasploh ni kar nič preveč vplivalo, saj ni niti duševno trpel, poznal je namreč fenomen deževnikov, če ga prerežeš na dva ali več koncev.

Naj se jogi lepo razvija in upam, da bo nekoč dobil vsaj večjo gajbico in nekaj novih igrač ter bo sprejet v krog ostalih fakirjev. Do takrat bo mogoče izpolnil svojo najnovejšo umetniško, ko s piščalko in posebno vižo spravi pokonci lase svojih učiteljev, želim pa, da bi mu našel vižo, ki bi isto dosegla pri velikih fakirjih, ne glede na strah, da bo prihodnji rojstni dan obhajal še kakšen centimeter manjši, pardon krajši.

IZ

V začetku tega meseca smo začeli izdajati tudi nove potne liste. Cena novega potnega lista je 25 N-din. Veljavnost PL je 15 N-din, viza pa 5 N-din. Vloga za izdajo PL pa se kolkuje z 0,5 N-din. Veljavnost novih potnih listov je za 10 let, vize pa se izdajajo za enkrat še za 1 leto. Novi PL ima tudi 34 strani več kakor stari PL. Tisti občani, ki imajo stare potne liste, jih lahko koristijo, dokler ne poteče njihova veljavnost, najdalj pa do 31. 12. 1966.

V drugi polovici letošnjega leta se bodo zamenjavala vozniška dovoljenja. Postopek glede tega še ni znan, zato bomo občane naknadno obvestili. Prav tako se bodo v drugi polovici tega leta registrirali pri organu za notranje zadeve vsi mopedi. Tudi za ta primer bodo imetniki mopedov pravočasno obveščeni.

SOB - ONZ ZALEC

PRIREDITVE ZA OBČINSKI PRAZNIK

Verjetno je že vsem znano, da bomo proslavili občinski praznik in 150. obletnico obstoja KIL z različnimi prireditvami. Danes pa objavljamo tudi spored teh prireditev in sicer:

25. 6. 1966 ob 18. uri: Verižne GASILSKE VAJE in tekmovanje z žogo na mlaz v Libojah.
29. 6. 1966 ob 15. uri: PREDTEKMOVANJE v malem nogometu sindikalnih ekip na stadionu v Žalcu.
30. 6. 1966 ob 15. uri: TEKMOVANJE V KEGLJANJU na kegljišču Ingrada v Celju med sindikalnimi ekipami občine Žalec.
1. 7. 1966 ob 15. uri: FINALE SINDIKALNEGA PRVENSTVA v malem nogometu na igrišču v Libojah.
2. 7. 1966 od 14. do 18. ure: Repriza OBCINSKEGA PRVENSTVA v rokometu v Petrovčah.
- ob 18. uri: OTVORITEV CESTE Petrovče—Liboje, po otvoritvi »TEK MLADOSTI« s startom v Petrovčah in ciljem v Libojah pri osnovni šoli.
- ob 20.30: NAPAD PARTIZANSKIH ČET na Rudnik Liboje s »Partizanskim mitingom« v »Domu Svobode« Liboje.
3. 7. 1966 ob uri: PROSLAVA RUDARJEV »Montana« Žalec v Domu »Svobode« Liboje — sodeluje godba na pihala iz Graza.
- ob 9. uri: OTVORITEV STRELISČA in igrišča, tekmovanje med ekipami KIL, Jugokeramiko Zagreb, Svaty Maribor, Kamnik in Izlake v malem nogometu, rokometu, odbojki, šahu, namiznem tenisu in streljanju.
4. 7. 1966 ob 8. uri: ROKOMETNI TURNIR ženskih ekip: Petrovče, Šoštanj, Celje, Vrnsko na igrišču v Libojah.
- ob 11. uri: SLAVNOSTNA SEJA DS in UO v Domu »Svobode«.
- ob 14. uri: OTVORITEV RAZSTAVE v osnovni šoli Liboje.
- ob 15. uri: PROSLAVA 150. OBLETNICE obstoja KIL v Domu »Svobode« Liboje.
5. 7. 1966 ob 17. uri: NOGOMETNA TEKMA na stadionu v Žalcu med »Olimpijo« in Aluminij — Ptuj, predtekma med ND Žalec in Rudarjem Velenje.
- ob 16. uri: STRELSKO TEKMOVANJE ženskih ekip z zračno puško na strelišču v Libojah.
- ob 20. uri: BAKLADA IN TABORNI OGENJ v Libojah.
6. 7. 1966 ob 15. uri: STRELSKO TEKMOVANJE z MK puško moške ekipe v Libojah.
- ob 20. uri: Uprizoritev drame v dveh dejanjih »KO BI PADLI OŽIVELI« v izvedbi DPD »Svobode« Liboje.
7. 7. 1966 ob 15. uri: ROKOMETNA PREDTEKMA Griže : Petrovče v Libojah.
- ob 16. uri: ROKOMETNA TEKMA med Rudarjem Trbovlje : RK Celje v Libojah.
- ob 20. uri: KULTURNI PROGRAM s prosto zabavo v izvedbi DPD »Svobode« Liboje.
8. 7. 1966 ob uri: PROSLAVA 150. OBLETNICE tovarne s poslovnimi partnerji.
- ob 9. uri: SPREJEM poslovnih partnerjev v tovarni.
- ob 10. uri: OGLED TOVARNE.
- ob 11. uri: OGLED RAZSTAVE.
- ob 16. uri: KOTALKARSKA REVIJA iz Velenja in telovadni nastop najboljših orodnih telovadcev na igrišču v Libojah, Žalec, Rudar Velenje, NK Celje in Klavarjem.
- ob 17. uri: SIMULTANKA z velemojstrom na 45 deskah v Libojah.
- ob 20. 30: »POKAŽI KAJ ZNAS« v Domu »Svobode« Liboje s prosto zabavo.
10. 7. 1966 ob 5. uri: BUDNICA v Libojah in Žalcu.
- ob 8. uri: OCENJEVALNA PROPAGANDNA VOZŃJA z mopedi, motorji in avtomobili po Saleško-Savinjski dolini s startom v Petrovčah in ciljem v Libojah do 11. ure.
- ob 10. uri: SLAVNOSTNA SEJA občinske skupščine Žalec v Libojah.
- ob 13. uri: SPRETNOSTNE VOZŃJE v Libojah.
- ob 15. uri: ZAKLJUCNO POLITICNO ZBOROVANJE z nastopom združenih pevskih zborov in godb na pihala ter razglasitev rezultatov tekmovanja in podelitev diplom in nagrad v Libojah.
- VABIMO VSE ČLANE KOLEKTIVA, KAKOR TUDI OSTALE, DA SE TEH PRIREDITEV UDELEŽE V CIMVECJEM STEVILU.

VARUJMO NAŠE PRIDOBITVE

Naša delovna akcija je v polnem teku. Zaključna dela se vršijo na vseh področjih. Vse organizacije so se resno oprijele dela. Obnavlja se dvorana, gradi se novo športno igrišče, novo strelišče, skratka mnogo se bo letos uredilo. Naš kraj bo dobil drugo lice, s tem pa tudi nekaj novih objektov, ki jih bo treba vzdrževati in paziti nanje, da se ne bodo po nepotrebnem uničevali, kar se na žalost marsikje dogaja. Nerazumljivo je, da znamo gotove objekte zgraditi in urediti, ne znamo jih pa potem vzdrževati in pravilno uporabljati. Vsi objekti in naprave, ki služijo splošnemu namenu oziroma vsem, se navadno zelo hitro obrabijo in uničijo. Naj navedem nekaj primerov: ko je cestno podjetje asfaltiralo prvi odsek ceste od nove šole proti Keramični, so se nekateri zelo nedisciplinirano obnašali in vozili po svežem, še vročem asfaltu, čeprav jih je nadzornik opozoril, naj počakajo, ali pa gredo nazaj. Med temi avtomobilisti je bil celo eden, ki sploh noče plačati samopriskevka za cesto. Zato bi morali vsi občani sodelovati in takšne primere obravnavati na merodajnih mestih. Drug primer nepravilnega ravnanja z družbeno lastnino je avtobusna čakalnica pri Keramični tovarni. Že kmalu po zgraditvi so začeli trgati deske in odnašati lesenitne plošče. Če bomo vse te nepravilnosti dopuščali, je res škoda, da take objekte gradimo. Vsak napreden občan bo takoj videl, kako je kraj urejen in kakšni ljudje prebivajo v tem kraju. Ne sme nam biti vseeno, kaj se dogaja okoli nas. Moramo se znebiti tiste miselnosti, češ kaj me briga, saj ni moje, bodo že popravili ali pa na novo naredili. Morali bi v takih primerih biti bolj resni in sproti ukrepati.

Če ne bomo sami znali ohraniti, kar smo zgradili in drago plačali, se nam bo pozneje maščevalo.

Ivan Čokl

Dopisujte
v naš list!

Izdaja keramična industrija Liboje. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik Suler Darko. Izhaja dvomesečno. Uredništvo: telefon Petrovče 1. Tisk Grafično podjetje »Celjske tisk« Celje.